

вестно противоречие, да го преведе по такъв начинъ, че да не остане отъ него нищо отрицателно. Това е методъ за умния човѣкъ, за мъдрецъ.

Какво правятъ факиритѣ въ Индия? Нѣкой факиръ прави следния опитъ: съ ножъ пробоща ржката си на нѣколко мѣста и следъ това намазва съ слюнка отворенитѣ рани. Въ продължение на нѣколко минути ранитѣ заздравяватъ. Ще кажете, че това е фокусъ. — Може да е фокусъ, а може да е нѣкакво изкуство, резултатъ на известно постижение. Не може ли и вие, по нѣкакъв начинъ, да заздравите раната, причинена отъ нѣкоя обидна или отрицателна дума? За да понесе лесно обидата, човѣкъ трѣбва да се самонаблюдава, да види, има ли нѣкаква придобивка отъ нея. Като се изучава, човѣкъ дохожда до заключение, че и страданията, и радоститѣ носятъ известни придобивки. Запримѣръ, спояването на две дѣски съ помощта на менгеме, е добро за дѣскитѣ. Обаче, ако поставите двама души, които не се обичатъ, подъ закона на менгемето, тѣ нѣма да бждатъ доволни. Вие ще имъ причините голѣмо страдание. Значи, раздѣлата, като законъ, който причинява страдания на хората, за тия двама души ще бжде щастие. Въ първия случай, подъ напора на менгемето, дѣскитѣ се радватъ, защото придобиватъ нѣщо, а двамата неприятели страдатъ. Ако раздѣлите дѣскитѣ една отъ друга, тѣ губятъ нѣщо. Ако раздѣлите двамата неприятели, тѣ се радватъ, защото придобиватъ нѣщо.